

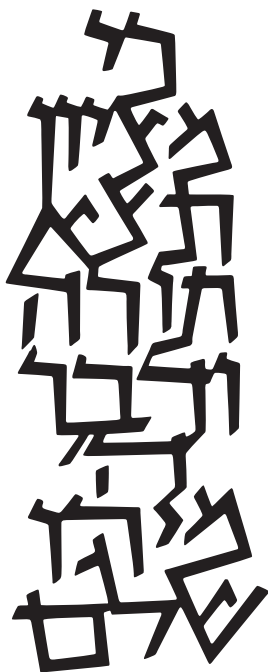
חמישה חומשי תורה וסידור לשבת • נוסח אשכנז

קרן ירושלים

חמישה חומשי תורה
וסידור לשבת

הוצאת קורן ירושלים

חמישה חומשי תורה וסידור לשבת
מהדורה רביעית © תשע"ז
הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 9104001
www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2016
© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2016
אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי
אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר
הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחבר.

אשכנז, מהדורה אישית, כריכה קשה, מסת"ב: 4-060-301-965-978
אשכנז, מהדורת בית כנסת, כריכה קשה, מסת"ב: 7-168-301-965-978
אשכנז, מהדורה אישית, כריכה קשה 'אפוד רקמת יד', מסת"ב: 5-849-301-965-978
על הכריכה פריטים מעבודת 'אפוד רקמת יד' - עדינה גת
מאוסף זאב ורחל וייס, קליבלנד אוהיו

Printed in PRC

חשא20

קריאת התורה וההפטרות

פרשה · הפטרה

במדבר רג · שפו
 נשא רי · שפו
 בהעלתך רכ · שפח
 שלח רכו · שצ
 קרח רלג · שצא
 חקת רלט · שצג
 בלק רמג · שצה
 פינחס רמט · שצו
 מטות רנו · שצח
 מסעי רסג · שצט

דברים רעא · תא
 ואתחנן רעו · תב
 עקב רפד · תג
 ראה רצא · תה
 שפטים רצט · תו
 כי תצא שד · תו
 כי תבוא שיא · תח
 נצבים שיו · תט
 וילך שכ · תי
 האזינו שכב · תיב

וואת הברכה שכה
 עשרת הדיברות בטעם העליון שכח

הפטרות מיוחדות

שבת ראש חודש תטו
 שבת ערב ראש חודש תטו
 שבת חנוכה (1) תיח
 שבת חנוכה (2) תיט
 פרשת שקלים תכ
 פרשת זכור תכא
 פרשת פרה תכד
 פרשת החודש תכה
 שבת הגדול תכו

פרשה · הפטרה

בראשית א · שלג
 נח ח · שלד
 לך לך טו · שלו
 וירא כב · שלז
 חיי שרה ל · שלט
 תולדת לה · שמא
 ויצא מא · שמב
 וישלח מח · שמד
 וישב נו · שמו
 מקץ סב · שמו
 ויגש ע · שמח
 ויחי עה · שמט

שמות פג · שג
 וארא פט · שגב
 בא צו · שנד
 בשלח קג · שנה
 יתרו קי · שנט
 משפטים קיד · שס
 תרומה קכ · שסא
 תצוה קכה · שסג
 כי תשא קלא · שסד
 ויקהל קלט · שסז
 פקודי קמה · שסח

ויקרא קנג · שעא
 צו קנט · שעב
 שמיני קסה · שעד
 תזריע קע · שעו
 מצרע קעג · שעח
 אחרי מות קעח · שעט
 קדשים קפג · שפ
 אמר קפו · שפב
 בהר סיני קצג · שפג
 בחקתי קצו · שפה

סידור לשבת

- 1 מנחה לערב שבת
- 16 עירוב חצרות
- 16 הדלקת נרות
- 18 קבלת שבת
- 27 ערבית לשבת
- 44 קידוש וזמירות לליל שבת
- 57 השכמת הבוקר
- 64 שחרית לשבת
- 83 פסוקי דזמרה
- 98 נשמת
- 103 ברכו
- 122 סדר קריאת התורה
- 137 מוסף לשבת
- 158 קידוש וזמירות ליום שבת
- 166 מנחה לשבת
- 184 ברכי נפשי
- 188 פרקי אבות
- 207 סעודה שלישית של שבת
- 210 ערבית למוצאי שבת
- 235 קידוש לבנה
- 240 סדר הבדלה
- 242 סדר ספירת העומר
- 247 קריאת שמע על המיטה
- 251 סדר הלל
- 255 סדר הדלקת נרות חנוכה
- 257 סדר קריאת המגילה בפורים
- 259 ברכת המזון
- 266 ברכה מעין שלוש
- 268 סדר ברית מילה
- 274 סדר תפילה לילודת
- 275 זימון לסעודת שבע ברכות

הקדמה

בשנת תשכ"ב נשאו לבו של אליהו קורן ז"ל, מייסד בית ההוצאה קורן ירושלים, להביא לקהל הרחב את התנ"ך באופן המהודר, המדויק והבהיר ביותר. תנ"ך קורן היה הראשון שנערך, עוצב, יוצר ונכרך בידי יהודים זה חמש מאות שנה, וזכה לתהילה חסרת תקדים.

מר קורן החליט להמשיך את מפעלו ולהוציא סידור תפילה מהודר ומוגה בדקדקנות רבה, בעל עימוד נאה ומאיר עיניים ובאות מיוחדת הדומה לאות קורן של התנ"ך. כל זאת כדי לסייע למתפלל לכוון יפה אל תוכן התפילה, ובלשונו:

התפילה שבפינו, הכתובה בסידור – אותן מילים, אותם פסוקים שאנו חוזרים עליהם יום יום, ופעמים אחדות ביום – נהפכת בפינו להרגל ולמלמול שגרתי, 'כצפצוף הרוזיר', והיא חסרה את הכוונה שבלב ואת ההרגשה החיה 'לפני מי אתה עומד'.

עובדה מצערת – וטבעית – זו הייתה הדחף לטרוח ולהגיש לציבור המתפללים כלי שיש בו כדי למשוך ולקשור את המתפלל לא אל מילות התפילה בלבד, אלא גם אל תוכנה ואל הכוונה שהייתה לנוכח עיניהם של רבותינו, שטבעו לנו מטבע של התפילה, ושל חכמי הדורות, שקבעו את נוסחאות התפילה.

עוד בטרם ראה אור הסידור המלא, החליט מר קורן לשלב בין השניים ולהוציא לאור מהדורה ובה חמישה חומשי תורה, הפטרות ותפילות שבת. השילוב היה מוצלח וקלע לטעמים של רבים. הסידור החדש ענה על כל צורכי התפילות בשבת בכרך אחד, והציבור הצטייד בו בהמוניו. בית ההוצאה היום ממשיך את חונו של מר קורן להידור, לדיוק ולבהירות ואחרי שהגיש לקהל המתפללים לפני שנים אחדות את המהדורה החדשה של הסידור לשבת, הולך ומוסיף בקודש ובמהדורה זו הוגהו שוב בעיון נמרץ חמשת חומשי התורה ולתועלת המתפללים הובחנו השוואים הנחיים מהנעים וכן הקמצים הגדולים מהקטנים. אסתר באר עשתה בחכמת לב את העימוד הקשה של הסידור, ומיטב המומחים של קורן השתתפו בעריכתו ובהם הרב דוד פוקס, הרב חנן בניהו, הרב ינון חן, אפרת גרוס, דינה לנדאון ביילי, ועוד רבים. אסיר תודה אני למגיהים המעולים הרב כרמיאל כהן והרב ישראל אליצור, שעברו ביסודיות על כל ענייני הלשון והדקדוק.

במהדורה חדשה זו כבקודמתה הגדלנו את הכתב והשלמנו את כל תפילות השבת. הוספנו את ברכת המזון ואת סדר ברית המילה ושילבנו הנחיות למתפלל, המסייעות לו להתאים עצמו למניין שבו הנוסח שונה מהנוסח שהוא רגיל בו. כמו כן הוספנו הנחיות ברורות בהפטרות והתאמנו אותן לקריאה. בתורה.

אני תקווה כי מהדורה חדשה זו תעצים את חוויית השבת ליהודים בכל מקום שהם.

מאיר מילר, מו"ל
ירושלים, ה'תשע"ז

בראשית

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ א
 הָיְתָה תֵהוֹ וּבְהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת
 עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי־אֹר וַיְהי־אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קִרָּא לַיְלָה וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם
 אֶחָד:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רְקיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מְבַדֵּיל בֵּין מַיִם
 לְמַיִם: וַעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקיעַ וַיְבַדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
 מִתַּחַת לְרְקיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרְקיעַ וַיְהי־כֵן: וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לְרְקיעַ שָׁמַיִם וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד
 וְתֵרָאֵה הַיַּבְשָׁה וַיְהי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וּלְמְקוֹהָ
 הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא
 הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר
 זֶרְעוּבוּ עַל־הָאָרֶץ וַיְהי־כֵן: וַתֵּוצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ
 זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־פְרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּבוּ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 כִּי־טוֹב: וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי מְאֹרֶת בְּרְקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם
 וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: וְהָיוּ
 לְמְאֹרֹת בְּרְקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהי־כֵן: וַיַּעַשׂ
 אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת
 הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים:
 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: וּלְמִשְׁלַל
 בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 כִּי־טוֹב: וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־
 הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיְבַרְא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּיִמָּנִים

והגדלים ואת כל־נפש החיה ו הרמשת אשר שרצו המים
 למיניהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב:
 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים
 והעוף ירב בארץ: ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי:

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש
 וחית־ארץ למינה ויהי־כן: ויעש אלהים את־חית הארץ למינה
 ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא
 אלהים כי־טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
 וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־
 הרמש הרמש על־הארץ: ויברא אלהים ו את־האדם בצלמו
 בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך
 אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ
 וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת
 על־הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב ו זרע
 זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו פרי־עץ
 זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל־חית הארץ ולכל־עוף
 השמים ולכל ו רמש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־
 ירק עשב לאכלה ויהי־כן: וירא אלהים את־כל־אשר עשה
 והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום השישי:

ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו
 אשר עשה: ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי
 בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות:

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה
 אלהים ארץ ושמים: וכל ו שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל־
 עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ
 ואדם אין לעבד את־האדמה: ואד יעלה מן־הארץ והשקה

שני ב

א את־כָּל־פְּנֵי הָאָדָמָה: וַיֵּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עֹפֹר
 ב מִן־הָאָדָמָה וַיִּפַּח בְּאָפָיו נְשָׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:
 ג וַיֹּטֵעַ יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן־עֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת־הָאָדָם אָשֶׁר
 ד יָצַר: וַיַּעֲמֵחַ יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה כָּל־עֵץ נֹחַמָד לְמִדְּוָה
 ה וטוב לִמְאֹכַל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הָגֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְדַע: וְנָהָר
 ו יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה
 ז רְאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ הַחוּלָה
 ח אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב: וְהַב אֶרֶץ הַהוּא טוֹב שֵׁם הַבְּדֵלַח וְאֲבֵן
 ט הַשֵּׁהָם: וְשֵׁם־הַנְּהָר הַשְּׁנַי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ
 י כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנְּהָר הַשְּׁלִישִׁי חֲדִקְל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אֲשׁוּר
 יא וְהַנְּהָר הָרְבִיעִי הוּא פָּרַת: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
 יב וַיַּנְחֵהוּ בְּגֶן־עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ: וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם
 יג לֵאמֹר מִכָּל עֵץ־הַגֶּן אָכַל תֹּאכַל: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְדַע לֹא
 יד תֹּאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 טו אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הָיִית הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לוֹ עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ: וַיֵּצֵר
 טז יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאָדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֶת כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יז וַיֵּבֵא אֶל־הָאָדָם לְרִאוֹת מֵה־יִקְרָאוּ לוֹ וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא־
 כ לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל־
 כא הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא
 כב עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים וַתִּרְדָּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן
 כג וַיִּקַּח אֶחָת מִצֵּלְעָתָיו וַיִּסְגֵּר בָּשָׂר תַּחַתְנָהּ: וַיִּכְּן יְהוָה אֱלֹהִים וַ
 כד אֶת־הַצֵּלַע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיֵּבֵאהָ אֶל־הָאָדָם:
 כה וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עָצַם מֵעַצְמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת
 כו יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתָּהּ־זֹאת: עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־
 כז אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד: וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם
 א ג ערוֹמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַשְּׂשׁוּ: וְהִנְחַשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל־
 חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף

שלישי

כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגֵּן׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
 אֶל־הַנַּחֲשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגֵּן נֹאכַל׃ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגֵּן
 אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶּן תָּמּוּתוּ׃
 וַיֹּאמֶר הַנַּחֲשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תָּמוּתוּ׃ כִּי יֵדַע אֱלֹהִים כִּי
 בַיּוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כַּאֲלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב
 וָרָע׃ וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכַל וְכִי תֹאווֶה־הוּא
 לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהִשְׁפִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתֵּתֶן גַּם־
 לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵרְוָם
 הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵהּ תַאֲנֶה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חִגְרֹת׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל
 יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ
 מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֵּן׃ וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־
 הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אֶת־קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וְאִירָא
 כִּי־עֵרַם אָנֹכִי וְאַחַבָּא׃ וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵרַם אֶתָּה
 הַמֶּן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי אֲכַל־מִמֶּנּוּ אָכַלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר
 הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַנְהָ־לִי מִן־הָעֵץ
 וַאֲכַל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר
 הָאִשָּׁה הַנַּחֲשׁ הִשְׁיֵאֲנִי וַאֲכַל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנַּחֲשׁ
 כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אֲרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה
 עַל־גֹּחַנְךָ תֵּלֵךְ וְעַפְרָא תֹאכַל כָּל־יְמֵי חַיִּיךָ׃ וְאִיבָה וְאִשִּׁית בֵּינְךָ
 וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ הוּא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה
 תִּשׁוּפֶנּוּ עֲקֹב׃ אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הִרְבָּה אָרְבָּה
 עֲצָבוֹךָ וְהִרְבֵּךְ בְּעֲצָב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישׁךָ תִּשְׁוָקְתְּ וְהוּא
 יִמְשַׁלְּךָ׃ וְלָאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ
 וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה
 הָאֲדָמָה בְּעִבּוּרְךָ בְּעֲצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיִּיךָ׃ וְקוֹץ
 וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לְךָ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ בַּיּוֹם אֲפִיךָ
 תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי־

כ וְעַפְרָא אֵתָהּ וְאֶל־עֶפְרָא תָשׁוּב׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חוּהַ
 כא כִּי הוּא הָיְתָה אִם כָּל־חַי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
 כב כְּתֻנּוֹת עוֹר וַיַּלְבָּשֵׁם׃

כב וַיֹּאמֶר ׀ יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב ג רביעי
 כג וְרַע וְעֵתָהּ ׀ פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי
 כד לְעֵלָם׃ וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֶּן־עֵדֶן לְעַבְדֹת אֶת־הָאָדָמָה
 כה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם׃ וַיַּגִּדֵשׁ אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁבֶּן מִקֶּדֶם לְגֶן־עֵדֶן
 ד א עֵץ הַחַיִּים׃ וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חוּהַ אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר

כ וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יהוָה׃ וַתִּסְפָּר לְלֵדַת
 ז וְהָיָה אָחִיו אֶת־הֶבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃

ח הָיָה מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְרֵי הָאָדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ וְהֶבֶל
 ט הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחִלְבָּהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־

י הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר
 יא לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ

יב וְלָמָּה נָפְלוּ פָּנֶיךָ׃ הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב
 יג לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בו׃

יד וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בְהִיּוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן
 טו אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל

טז אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר מַה
 טז עֲשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאָדָמָה׃ וְעֵתָה אָרוּר

יז אַתָּה מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לְקַחַת אֶת־דַּמִּי
 יח אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאָדָמָה לֹא־תִסְפָּר תִּתְּכַחֵה לָךְ

יט נַע וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יהוָה גְּדוֹל עוֹנִי מִנְשׂוּא׃
 כ הֵן גְּרִשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתֵּר וְהָיִיתִי

כא נַע וְנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָל־מֵצֵאֵי יְהַרְגֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן
 כב כָּל־הַרְגֵי קַיִן שִׁבְעָתַיִם יִקָּם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי

ד

הפות-אתו פל-מצאו: ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ

גוד קדמת-עדן: וידע קין את-אשתו ותהר ותלד את-חנוך

ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: ויולד לחנוך

את-עירד ועירד ילד את-מחויאל ומחויאל ילד את-מתושאל

ומתושאל ילד את-למך: ויקח-לו למך שתי נשים שם האחת

חמישי

עדה ושם השנית צלה: ותלד עדה את-יבל הוא היה אבי

יטב אהל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל-תפש

בגור ועוגב: וצלה גם-הוא ילדה את-תובל קין לטש כל-

חרש נחשת ובזיל ואחות תובל-קין נעמה: ויאמר למך לנשיו

עדה וצלה שמען קולי נשיו למך האזנה אמרתי כי איש

הרגתי לפצעני וילד לחברתי: כי שבעתים יקם-קין ולמך

שבעים ושבעה: וידע אדם עוד את-אשתו ותלד בן ותקרא

את-שמו שת כי שת-לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו

קין: ולשת גם-הוא ילד-בן ויקרא את-שמו אנוש אז הוחל

לקרא בשם יהוה: זה ספר תולדת אדם ביום א

ש שי ד

ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו: זכר ונקבה

בראם ויברך אתם ויקרא את-שםם אדם ביום הבראם:

ויחי אדם שלשים ומאת שנה וילד בדמותו בצלמו ויקרא

את-שמו שת: ויהיו ימי-אדם אחרי הולידו את-שת שמנה

מאת שנה וילד בנים ובנות: ויהיו כל-ימי אדם אשר-חי

תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: ויחי

שת חמש שנים ומאת שנה וילד את-אנוש: ויחי-שת אחרי

הולידו את-אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים

ובנות: ויהיו כל-ימי-שת שתים עשרה שנה ותשע מאות

שנה וימת: ויחי אנוש תשעים שנה וילד את-

קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו את-קינן חמש עשרה שנה

ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: ויהיו כל-ימי אנוש

א

יב חֲמֵשׁ שָׁנִים וְתֵשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: וַיְחִי קַיִן
 יג שִׁבְעִים שָׁנָה וַיֻּלְּד אֶת־מֶהֱלֵאֵל: וַיְחִי קַיִן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 יד אֶת־מֶהֱלֵאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְּד
 טו בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי קַיִן עֶשֶׂר שָׁנִים וְתֵשַׁע מֵאוֹת
 טז שָׁנָה וַיָּמָת: וַיְחִי מֶהֱלֵאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים
 טז שָׁנָה וַיֻּלְּד אֶת־יָרֵד: וַיְחִי מֶהֱלֵאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֵד
 יז שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְּד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי
 יח כָּל־יְמֵי מֶהֱלֵאֵל חֲמֵשׁ וְתֵשַׁע שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
 יח וַיָּמָת: וַיְחִי־יָרֵד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה
 יט וַיֻּלְּד אֶת־חֲנוּךְ: וַיְחִי־יָרֵד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה
 כ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְּד בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי־יָרֵד שְׁתַּיִם
 כא וּשְׁשִׁים שָׁנָה וְתֵשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: וַיְחִי חֲנוּךְ
 כב חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיֻּלְּד אֶת־מֵתוֹשֶׁלַח: וַיְתַהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־
 כג הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֵתוֹשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְּד
 כג בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ
 כד מֵאוֹת שָׁנָה: וַיְתַהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָנוּ כִּי־לָקַח
 כד אֹתוֹ אֱלֹהִים: וַיְחִי מֵתוֹשֶׁלַח שִׁבְעַת וּשְׁמֹנִים שָׁנָה
 כו וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלְּד אֶת־לָמֶךְ: וַיְחִי מֵתוֹשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 כז אֶת־לָמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְּד
 כז בָּנִים וּבָנוֹת: וַיְהִי כָּל־יְמֵי מֵתוֹשֶׁלַח תֵּשַׁע וּשְׁשִׁים שָׁנָה
 כח וְתֵשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: וַיְחִי־לָמֶךְ שְׁתַּיִם
 כט וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלְּד בֶּן: וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ
 לַאֲמֹר זֶה יַנְחֵמְנוּ מִמַּעַשְׁנוֹ וּמִעַצְבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָאָדָמָה
 ל אֲשֶׁר אָרְדָה יְהוָה: וַיְחִי־לָמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חֲמֵשׁ
 לא וְתֵשַׁע שָׁנָה וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְּד בָּנִים וּבָנוֹת:
 לב וַיְהִי כָּל־יְמֵי־לָמֶךְ שִׁבְעַת וּשְׁבַעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה
 לב וַיָּמָת: וַיְהִי־נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלְּד נֹחַ

שביעי

מנחה לערב שבת

ראוי לומר לפני תפילת מנחה את פרשת קרבן התמיד. רבים נוהגים לומר את כל סדר הקרבנות שלפני תפילת שחרית (עמ' 71-74) פרט לפרשת תרומת הדשן ולסדר המערכה.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ פְּלֵא:

אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהָיו:

תְּהִלָּה לְדוֹד

אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

גְּדוֹל יְהוָה וּמִהַלָּל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶד:

דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדֹד:

הֵדֵר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

וְעִזּוֹ נוֹדְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדוּלְתֶךָ אִסְפְּרָנָה:

זָכַר רַב־טוֹבְךָ יַפְיֵעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ:

חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרַךְ אַפַּיִם וּגְדֹל־חֶסֶד:

טוֹב־יְהוָה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:

יִוְדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, וְחַסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה:

כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ:

לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתִיו, וּכְבוֹד הַדֵּר מַלְכוּתוֹ:

מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹד:

סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנְּפִלִים, וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:

עֵינַיִכָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:

פּוֹתֵחַ אֶת־יַדְּךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:

צִדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּדִכּוֹ, וְחַסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:

קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קִרְאוֹ, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמֶת:

רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם:

שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֱהָבָיו, וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:

• תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֵר פִּי, וּיְבָרֶךְ כָּל־בִּשְׂרָשׁ שֵׁם קְדִשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

חצי קדיש

ש"ץ: יתגדל ויתקדש שְׁמֵהּ רַבָּא (קהל: אָמֵן)
 בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרֵעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
 בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)
 קהל
 ש"ץ: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא.
 ש"ץ: יתְבָרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל
 שְׁמֵהּ דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (קהל: בְּרִיךְ הוּא)
 לְעֵלְא מִן כָּל בְּרִכְתָּא
 / בעשרת ימי תשובה: לְעֵלְא לְעֵלְא מְכָל בְּרִכְתָּא/
 וְשִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא
 דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

עמידה

"המתפלל צריך שיכוין בלבו פירוש המלות שמוציא בשפתיו, ויחשוב כאלו שכניה כנגדו ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאר מחשבתו וכוונתו זכה בתפלתו" (ש"ע צח, א).

פוסע שלוש פסיעות לפני כמי שנכנס לפני המלך (רמ"א צה, א בשם הרוקח). עומד ומתפלל בלחש מכאן ועד יְכַשְׁנִים קְדַמְנִיּוֹת' בעמ' 12.
 כורע במקומות המסומנים ב', קד לפנים במילה הבאה וזוקף בשם (שליה).

כִּי שֵׁם יְהוָה אֲקָרָא, הָבוּ גִדְל לְאַלְהֵינוּ:
 אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

דברים לב
 תהלים נא

אבות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן
 גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים, וְקֹנֵה הַכֹּל

וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת
וַיִּמְבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה.

בעשרת ימי תשובה: זְכַרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים
וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
יְבָרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַגֵּן אַבְרָהָם.

גבורות
אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי
מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ

אומרים 'מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם' משמיני עצרת ועד יום טוב ראשון של פסח,
וּמוֹרִיד הַטֶּל מֵחֹל הַמוֹעֵד פֶּסַח וְעַד הוֹשַׁעֲנָא רַבָּה.

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם / בקיץ: מוֹרִיד הַטֶּל

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לַיְשִׁנֵי עֶפְרָי.
מִי כְמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמֶה לָךְ

מֶלֶךְ, מִמֵּית וּמַחֲיֵה וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בעשרת ימי תשובה: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים
זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.
יְבָרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחֲיֵה הַמֵּתִים.

בתפילת לחש ממשיך 'אתה קדושי בעמי הבא.

קדושה

בחזרת שליח הציבור הקהל עומד ואומר קדושה.
 במקומות המסומנים ב*, המתפלל מתרומם על קצות אצבעותיו (מג"א קכה, א בשם השל"ה).
 קהל ואחריו שליח הציבור:

נְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם, כְּשֵׁם שְׁמֶךָ יְשִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם
 כְּפָתוֹב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר

ישעיהו

קהל ואחריו שליח הציבור:

יְקַדוֹשׁ, יְקַדוֹשׁ, יְקַדוֹשׁ, יְהוּה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ;
 לְעַמָּתֶם בְּרוּךְ יְאֹמְרוּ

קהל ואחריו שליח הציבור:

אֲבָרוּךְ כְּבוֹד־יְהוּה מִמְקוֹמוֹ: ^גיהוה קאל

וּבְדַבְרֵי קְדוֹשְׁךָ כְּתוֹב לְאֹמַר

קהל ואחריו שליח הציבור:

יִמְלֹךְ יְהוּה לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ: ^התהלים קמו

שליח הציבור:

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלְךָ, וְלִנְצַח נְצַחִים קְדוֹשְׁתְּךָ נְקַדֵּישׁ
 וְשִׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד
 כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקַדוֹשׁ אַתָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ. / בעשרת ימי תשובה: הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ. /

שליח הציבור ממשיך 'אתה חונן בעמי הבא.

קדושת השם

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ

וְקַדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּה

הָאֵל הַקְּדוֹשׁ. / בעשרת ימי תשובה: הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ. /

אם שכח, חזור לראש התפילה.